

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Un războiu lipsit de ideal.

(b.) Cu cât se complică mai mult desfășurarea fazelor prin cari trece formidabila ciocnire sângeroasă între cele două mari grupări de state beligerante, cu atât mai anevoios se poate desluși *idealul*, care trebuie se rezide la baza oricărui războiu, care mai ales în zilele noastre nu poate avea numai singurul scop de exterminare reciprocă între popoarele cele mai civilizate.

Ei bine, să ne întrebăm, care este scopul actualei încercări de zdrobire brutală între cele mai alese națiuni ale Europei? Pentru care ideal se luptă, atât de crunt cele cinci mari state europene, căci de cele mai mici, tărăte cu, sau fără voea lor, în războiu, nu vom vorbi de data aceasta? Pentru care țintă finală să războiesc ele deja în a opta lună? Este idealul național, care le-a determinat să înceapă această înfricoșată răfuială între ele?

Absolut fals. Germania doară și-a ajuns apogeul unității și consolidării sale, ca stat indisolubil național, până la perfecțiune, înainte cu aproape un jumătate de secol.

Francia este un stat bine încheiat național, mai vechiu decât Germania, și mica pierdere dela Sedan nu a fost în stare să o slăbească în afară, ci a fost tocmai propice a o reculege și a o fortifica în forța ei internă, care astăzi se resimte și în apărarea ei față de Germania, care o apreciază ca pe un contrar vrednic de respectul cel mai sincer.

Apoi Engliera? Ce ideal mai poate urmări Marea Britanie, care stăpânește mările pământului și 33 milioane de kilometri pătrați de pe mapamond, iar ca limbă și naționalitate, șasezeci la sută și din lumea nouă, din America, aparținătoare tuturor neamurilor?

Pe urmă Rusia, care abia se poate mișca liber în imensa ei împărăție, ce ideal mai poate urmări ea în Europa, când de idealul ei, care ar trebui se fie europeanizarea asiaticelor stări din interiorul vast al teritorului ei, n'a putut nici să se apropie măcar până acum?

Rămâne monarhia noastră, care mai puțin din toate a dorit acest conflict, la care ea a fost silită să ia parte, silită de ceice l-au provocat fără nici un scrupul de răspundere în fața posterității.

Așadar, dacă trebuie să concludem, că ideale naționale nu au putut provoca acest conflict, apoi se vedem motivele economice, motivele pur materiale, se vedem dacă nu sunt ele cumva cauza lovirei atât de strașnice între interesele puterilor, cari azi să războiesc?

Anglia și Francia sunt cele mai bogate, am putea zice, fără exagerare, cele mai îmbuibate țări din Europa. Rusia încă nu este o țară săracă; dar nu știe se agonisească din bogăția

terenului ei foarte bogat, din lipsa cultivei și din lipsa priceperii de cultivare rațională, în mod sistematic modern, rodul ce l-ar putea culege, dacă ar urma o politică mai intensivă internă, decât ținându-se de vechiul și deplasatul program de expansiune teritorială externă.

Testamentul lui Petru cel Mare are numai o valoare arhivală, pentru pulsațiunea modernă a progresului. El este astăzi numai un impediment arhaic.

Va se zică, nici din punct de vedere material nu putem găsi vre-un ideal în actualul războiu. Atunci ne întrebăm, ce l-a provocat?

Restă să conchidem, că numai o nefericită alianță pe o parte a grupărilor de state beligerante, — și partea aceasta este gruparea din tripla antantă.

Și anume, gruparea s'a făcut în modul cel mai nenorocit. Căci ce vedem? Francia, incontestabil prima putere ca valoare, vrednică de respectul cel mai mare de care se bucură în toată lumea, în loc se conducă ea, este condusă de Engliera! Și aici este a se căuta tot dezastrul ce a dat peste sermana Europa, cercată atât de amar de șapte luni încoace. În fruntea civilizațiunei a mers de secole Francia, și cu ea împreună de un secol și mai bine a mers Germania nouă. Și ele două erau chimate să ia conducerea viitorului și progresului omenimei, tocmai în acel moment, când pacea Europei era mai amenințată. Aceasta ar fi fost o luptă, un războiu, purtat pentru un ideal, pentru idealul civilizațiunei și al cultivei viitoare a lumii întregi. Și că nu s'a început în felul acesta actualul războiu, nu este de vină, nici Francia, nici Germania, ci atât mai puțin monarhia noastră, cu sunt de vină instigatorii aliați nenaturali ai Francei, cari au târât-o într'o luptă fără ideal, într'un războiu dictat numai de propriile interese venale ale unor preținși prietini, dir falși ocrotitori.

Și noi credem, că timpul nu este departe, când Francia se va fi convins, că-i va fi lesne să se desfacă de acești doi nefolosiți ortaci și să se alature Germaniei și monarhiei noastre, pentru salvarea principiului unei lupte fără sfârșit și continue, care se dă, nu cu armele brutale ale tunurilor și ale mitralierelor, ci cu forțele intelectuale ale popoarelor celor mai civilizate din Europa.

Și un războiu în această direcție, pe cât de pașnic, pe atât de ideal, presimțim că ar cuceri în jurul Germaniei, Francei și Austro-Ungariei și pe toate celelalte state, mari și mici, câte mai stau de o lature, în afară de Engliera și Rusia deocamdată. Dar la urmă se sperăm, că și acestea se vor conforma necesității inexorabile, și dacă nu se vor atășa dintr'odată, cu timpul totuși vor înțelege, că fără un ideal general de progres și civilizațiune, vieța lor solitară n'are nici un rost pe lume. Aceasta ne este

mângâierea în viitor. Fie ca ea se nu rămână numai în imaginațiunea noastră, ci să devină o realitate cât mai curând, ca se putem spune, că totuși, și acest războiu s'a purtat *pentru un ideal*, pentru idealul înfrățirii tuturor popoarelor, capabile încă de un idealism adevărat!..

Glas de desperare.

Românii din Bucovina, trecuți prin mari nefericiri în urma invasiunii muscălești și îngroziti de cele pățite și văzute, cer din vreme protecția guvernului român pentru cazul, când Rușii ar ocupa și a treiaoră țara lor, frumoasa Bucovina. Au adresat adecă ministrului-president român următoarea rugare, provezută cu numeroase subscrieri, tot de ale țaranilor de frunte din Bucovina:

«Cătră înalt domnul ministru-president, București. În mâna domnului polițai, în Burdujeni.

Cumpăna grea, care a trecut peste biata noastră țară Bucovina, cu urgia muscălească, ni-a lăsat în urmă gospodării arse cu desevărsire, bărbați schilodiți, femei necinstite de muscali și copii duși în robie muscălească.

Zeci de sate au fost distruse și zeci de mii de locuitori români au ramas fără adăpost, fără hrană, despoiați de tot ce alcătuește traiul zilnic.

Nu ni-a ramas alta, decât se băjenărim din această țară!

Noi, jos iscăliții, țărani din multe sate românești din Bucovina, am înțeles, că Muscalii au de gând să vie de nou în această țară.

Neputând noi să mai stăm atunci aici, după ce am văzut cu ochii noștri, cum muscalii și-au bătut joc de noi și ne-au răpit tot ce am avut mai scump, ne-am pus de gând să ne părăsim vetrele noastre.

Ne am socotit, că mai ușor am putea face aceasta, trecând hotarele spre Moldova, și de acolo să mergem unde vom putea.

Noi, țaranii din Bucovina, îndrăznim să întrebăm pe Măria Sa, domnul ministru, ori de ne-ar îngădui, dacă din nenorocire ar veni muscalii iar pe aici, să trecem granița românească, cu tot ce avem, ca să ne așezăm acolo, unde stăpânirea noastră ar porunci.

Rugăm răspuns grabnic la mâna primarului Costache Morariu, în gara Burdujeni, și sărutăm mâinile Măriei Voastre». (Urmează mulțime de subscrieri de ale țaranilor bucovineni aduși la sapă de lemn).

E ușor de înțeles, de ce răspunsul dorit cu greu îl vor primi bieții țărani români din Bucovina, iar de altă parte e aproape sigur, că pacoștea de care se tem nu va mai trece peste ei. Scrisoarea lor formează însă un clasic document despre tristele suveniri, pe cari le-au lăsat Rușii în Bucovina.

Dușmanii succesului.

— Tineretului nostru. —

XV.

Jocurile.

Lectura jurnalelor și romanelor, nefolositoare și stricăcioase tineretului, sunt un dușman al timpului, ce se naște din curiozitatea nesănătoasă. Mai sunt și alte mijloace de a petrece, respective de a omorî timpul, care numai în parte izvoresc din curiozitate. Aceste sunt *jocurile*. Jocurile în mare parte își au izvorul în multe feluri de pasiuni, cum sunt vanitatea, dorința de a învinge, pofta de a câștiga bani fără muncă, și altele. Vom vorbi dar aci și despre ele, pe deoparte pentru că sunt un dușman al timpului, pe de alta pentru că ațâță foarte mult curiozitatea și adeseori degenerază în patimă.

Sunt mai multe feluri de jocuri. Unele sunt *corporale* și constau în încercarea puterilor și dibăciei, altele sunt curat de *noroc* sau hasarde. Unele sunt *intelectuale* sau de calcul și iscusință în combinațiuni și în sfârșit altele sunt *mixte*, cari admit și destoinicia și norocul.

Cele mai primejdioase din toate speciile de jocuri sunt jocurile de *noroc*, pentru că sunt cele mai puțin raționale și ușor se prefac în patimă. La aceste jocuri stimulul este numai curiozitatea excitată de peripețiile jocului într'un mod de necrezut.

Așa este de exemplu la jocul în *cubii*. Dexteritatea și calculul n'ajută nimic. Dacă jucătorii nu înșală, n'au decât să scuture bine păharul, să arunce cubii și să socotească numerii eșiți. Tot așa este și la *loton*. Curiozitatea de a cunoaște combinațiunile caprițioase ale norocului orb înlânțuește atențiunea jucătorului, îi ține nervii într'o încordare violentă și la această curiozitate se mai adaugă o chinuitoare poftă de câștig.

La *jocul de cărți* încă are mare rol *norocul*, deși aici vine în combinație și dexteritatea. Întrucât cărțile împărțite la *noroc* pot fi jucate bine ori rău. Chiar așa stă lucrul și cu *jocul de table* (dela).

Alte jocuri atarnă exclusiv dela *dexteritatea* ori *calculul* jucătorului. Așa este *jocul de șah*, și de *dame*. La aceste avantașele jocului sunt egale pentru ambele partide și succesul atarnă numai dela destoinicia lor. Aici nu curiozitatea constituie puterea de atracție a jocului, ci mai mult *vanitatea* sau dorul de învingere, în care jucătorul vede o dovadă despre superioritatea lui.

În privința aceasta li se aseamănă și *jocul de biltard*, cu toate că la acesta dexteritatea mâinii are importanță mai mare decât calculul. De aceea ar putea fi clasat între jocurile corporale. Între aceste este însă *jocul* care reclamă poate mai puțină mișcare.

Toate jocurile au o caracteristică comună, anume sunt exerciții *libere* și n'au ca scop direct *folosul*. Aceasta este deosebirea între joc și muncă. Ambele reclamă activitate intelectuală și corporală, ambele reclamă destoinicie și foarte adeseori oboseală; dar munca are ca scop direct folosul, pe când jocul are în vedere numai petrecerea, desfătarea. Mai mult chiar, celce muncește trebuie să se supună unor condiții strâns legate de profesiunea sa, de exemplu agricultorul nu poate lucra ce-i place, ci aceea ce reclamă recolta ce vrea să o dobândească. Dimpotrivă *jocul* e de tot liber. E drept, că multe dintre jocuri își au regulile lor, dar aceste nu izvoresc din natura lucrului, ci dela *bunul plac* al jucătorilor.

Această *libertate* încă este unul din elementele, care formează plăcerea jocului. Tînărul care joacă șah cu un camarad mai tare în joc, trebuie să rezolvească probleme cu mult mai grele, decât atunci când stu-

diază de exemplu o lecție de matematică. Cu toate acestea, e probabil, că lecția îl va plictisi, iar jocul îi va face plăcere. Aceasta nu poate avea alt motiv, decât pe acela că jocul este o lucrare liberă, iar lecțiunea o lucrare impusă, ori necesară.

Dar pentru tinerii, cărți cari ne adresăm acum, jocurile au și o altă caracteristică comună, care le face foarte primejdioase și aproape totdeauna stricătioase. Aceasta e, că sunt împreunate cu o enormă *perdere de timp* și că consumă fără nici un folos forțe care sunt necesare la munca de dezvoltare corporală și intelectuală.

Nu se poate zice, că șahul n'ar fi un joc nobil, și că oamenii maturi, cari n'au trebuință de o activitate mentală prea energetică în exercitarea profesiunii lor, n'ar avea voie să caute distracție în el, cu atât mai vătos, că șahul e jucat aproape mai totdeauna fără alt interes decât al invingerii.

Un medic, de exemplu, își petrece ziua căutând pulsul, privind limbile pacienților, scriind ordonanțe pentru ei și spunându-le vorbe de incurajare, ca să le alunge reaua dispoziție și să-i încurajeze. După ce a urcat atâtea și atâtea etaje, vine seara și obosit caută un moment de distracție în sânul familiei sau în cercul prietenilor. După toate acestea e iertat să consacreze câteva clipe și jocului de șah ori altor jocuri distractive. Tot așa un avocat, care toată ziua a ascultat doleanțele clienților și a redactat fel și fel de plângeri, precum și alți oameni a căror profesie este de obicei nu-i obligă să-și cheltuiască toată energia intelectuală.

Dar se potrivește oare cazul acesta pentru tinerii de 15—20 de ani, pentru studenții cari au trebuință de toate forțele spiritului lor, spre a putea suporta greutatea studiilor? Este lucru cuminte, ca tinerii la etatea dezvoltării, după o zi ori după o săptămână petrecută în școală, în birouri, să mai petreacă încă și seara ori Dumineca la masa de șah ori de table, absorbiți de peripețiile jocului, cu respirația oprită de încordare și cu capul înfăntat de combinațiile ce trebuie să facă spre a eși triumfători din această luptă zadarnică?

E bine, ca soldații în timp de pace să facă exerciții violente, ca să se oțelească și să se facă destoinici de războiu. Dar vi s'ar pără oare lucru cu cale, ca în ajunul unei bătălii să fie obosiți comandându-li-se să facă exerciții? Vor face ei în ziua următoare, când vor trebui să lovească și împungă cu sabia și să pareze loviturile dușmanului, ca să învingă!

Apoi, nu tot ce este potrivit și iertat pentru oamenii adulți, trebuie să fie și pentru adolescenții cari se află la etatea critică, când n'au zile de pierdut, nici puteri de risipit!

Nu uitați socoteala ce am făcut-o într-o convorbire precedentă. Voi câștigați sume mari dacă nu jucați; dacă pierdeți o zi la joc, ați pierdut cel puțin 50 coroane, cu care nu vă mai întâlniți în veci!

Vedeți, în țările agricole se fac sărbători mari și nunți numai după *adunarea recoltei*, prin lunile de toamnă. Atunci se dă și țaranul bucuriilor sale și la joc. Dar în timpul lucrului e altceva. Dacă ar cântă și și-ar petrece ca greuler în timpul, când trebuie să-și adune cele de lipsă pentru trai, după zicala înțeleptei furnici în zilele de foame ar trebui să joace!

Periodul critic dela 15 la 20 de ani nu este timpul potrivit pentru joc, ci pen-

tru sămănat. Și dacă acum vă omorâți vremea cu jocuri, veți regreta plângând cu lacrimi amare, când veți vedea, că prilejul *succesului* a trecut, fără ca să-l fi apucat de unicul fir de păr ce-l are!

Și dacă trebuie să vorbim astfel despre jocurile mai nobile, mai puțin primejdioase, ce să zicem de *jocurile de hasard*, cari încâlțesăză cu atâta putere spiritul celor ce li se închină cu pasiune? Puterea de atracție a tuturor acestor jocuri este curiozitatea, farmecul surprizei și nădejdea câștigului. De aceea vedem de comun pe jucători cu pieptul aplecat și cu gâtul întins spre masă, cu ochii rătăciți, cu inima palpitantă, cu respirația oprită, cu toate sensurile, cu toate puterile pironite asupra a-furisitului *postav verde*!

Ce se poate aștepta dela un tinăr, care se pasionează de joc? Trebuie să-l privim ca pierdut fără scăpare, ca mort pentru lucrările demne de vârsta sa. Nu mai este un tinăr, este un moșneag înainte de vreme, un om usat, un cadavru moral!

Prin urmare nu ne vom osteni să vorbim de *morți*, cari n'au ce să mai aștepte. Dar trebuie să prevenim pe cei vii, ca să fugă de această contagioasă infecție! Eu nu cred, că s'ar afla printre cetitorii mei vreunul care să se avânte la bacarat, la ruletă ori la alte jocuri oprite și de morală, și de legile civile. Dar trebuie să atrag atențiunea tinerilor asupra primejdiei la care se expun prin simplul fapt, că răpiți de *curiozitate*, ar avea slăbiciunea să asiste chiar și numai ca privitori la aceste societăți drăcești.

Am cunoscut mai mulți studenți, cari au început să fie pierduți în clipă, când s'au apropiat de masa de biliard ca simpli *curioși*, să vadă cum un jucător abil face o lungă serie de *carambolaj*. După ce au pierdut o mulțime de ore cu acest spectacol, au fost ispititi să *încearcă* și dânsii. Dar când au atins tacul, vine în joc amorul lor propriu, pentru că desigur cele dintâi succese li-au măgulit vanitatea și din vechii *curioși* s'au făcut jucători îndârjiți.

Aproape în fața tuturor institutelor de învățământ se văd cafenele cu sale de biliard și un însemnat număr de studenți întră aci, ca să aștepte orele de curs. Dar ora sună, când dânsii sunt angajați la o partie. Și trebuie să aibă o bună doză de croism, ca să părăsească jocul și să meargă să asculte explicațiile grele ale profesorului!

Așa se încep absențele dela cursuri. Natural, tot din motivul acesta lecțiile nu sunt învățate bine. Ajung apoi să vândă cărțile la anticar și să joace banii trimiși de părinți pentru studii.

Așa se încep dese și lungile istorii de studenți cu *renume*, cari cheltuesc ani după ani fără să treacă un singur examen, așteptând, ca în urma *vechimei* lor, examinătorilor să li se *urască* a-i mai respinge. Și aceasta ține până se găte mijloacele ori răbdarea părinților. Fiul risipitor atunci se întoarce la căminul părintesc, dar nu ca să primească sărutul de iertare ce se dă celui ce se pocăiește, ci ca să ia în mână bățul cu care să păzească porcii. Și chiar de nu ajunge la acest extrem, se vede oșândit a vegeta într-o funcțiune neînsemnată și obscură, ca secretar la primărie, sau ca grefier la tribunal ori la poliție, el, care ar fi putut fi primar, judecător, prefect și... mai știu eu ce? Și toate aceste de dragul *carambolajului*!

dacă vrea omul, nu se face nici decum în carte, ci se face și trebuie să se facă înainte elevilor, în clasă, de către catihet. De această scolare sufer manualele: Religiuinea pentru școlile populare, anul II; aceeași an. III și aceeași anul IV. de Nicolae Aron și Ioan Berescu, editate de librăria Ciureu din Brașov, 1905.

Părintele N. Crișmariu e mai norocos în privința aceasta. Dă să stă alături de dl Dr. Petru Barbu, ale cărui cărți sunt compuse într'un spirit mai pozitiv, propun un creștinism mai real, în schimb însă sunt lipsite de împărțirea mai didactică a unităților metodice în mai multe alineate potrivit cu cuprinsul unui sau altui fapt biblic, care subîmpărțire e caracteristica cărților Păr. Crișmariu, și care înlesnește procesul învățării și împrumutării materialului de elevi.

Pentru ca să putem aștepta, cum se cuvine o carte, e de lipsă să cunoaștem planul, după care e compusă.

Testamentul vechiu e împărțit în 6 epoci:

I. *Timpul primitiv*, care cuprinde 6 lecțiuni:

1. Facerea lumii, 2. Facerea îngurilor, 3. Facerea omului, 4. Păcatul strămoșesc, 5. Cain și Abel; 6. Potopul.

II. *Timpul patriarhilor*, care cuprinde 9 piese;

Nu ți se pare, tinere, că cine joacă biliard între astfel de condițiuni, face *carambolaje* și *lovituri*? Și încă *lovituri* cari cad asupra capului său și-i zdrobesc speranțele, făcându-l de rușine și de pildă oamenilor!

In atențiunea învățătorilor.

Domnul ministru al cultelor și instrucțiunii publice comunică sub 12 Februarie 1915 Nr. 1347, că cu privire la absolvarea dela serviciul activ a glotașilor din clasa B., născuți în anii 1896, 1895 și 1891, și cari vor fi asentați în timpul dela 18 Februarie 1915 până la 24 Martie 1915, este condus de aceleași principii, de cari a fost condus la eliberarea glotașilor născuți în anii 1878—1890.

Persoanele indispensabile, aplicate la oficiile și instituțiunile publice și îndatorate la serviciu de glotaș, pot fi însă numai în acel caz absolvate dela serviciul militar activ, dacă se află în actuala lor funcțiune cel puțin începând din 1 Ianuarie 1915.

În urma acestora în «Propunerea de absolvare» (Felmentési javaslat) redactată în două exemplare originale, superioritatea respectivului glotaș asentat va adevări, prin subscrierea proprie și prin apăsarea sigilului oficial, că dânsul se află cel puțin începând cu 1 Ianuarie 1915 în funcțiunea, care îl îndreptățește la absolvirea dela serviciul activ militar.

Cei interesați — și ne gândim în special la învățători — își vor înainta la consistor cererea de dispensare, însoțită de proiectele de scutire în 2 exemplare și de biletul de asentare cel mult în termen de 8 zile dela data asentării. (M.)

Invățătorii nostri dispensați.

În urma intervenției consistorului arhidiecezan, dl ministru de culte și instrucție publică anunță prin rescriptul său Nr. 1802 din 25 Februarie e., că au fost dispensați — pe timp nedeterminat — dela serviciul militar activ următorii învățători: 1. Alexandru Bârsan (Rușciori), 2. Stefan Belindescu (Brașov), 3. Iancu Berbec (Cheia), 4. Galacteon Bica (Cioara), 5. Augustin Cichindelean (Alțina), 6. Gheorghe Clinciu (Moeciul-superior), 7. Toma Calin (Sebeșul-superior), 8. Lazar Chirilă (Muncel), 9. Mateiu Chiușdea (Berivoii-mici), 10. Ioan Danciu (Bucium-sat), 11. Aurel Doican (Sebeșul-inferior), 12. Stefan Drăghiciu (Sadu), 13. Ioan Filip (Idamare), 14. Filon Flucuş (Șinca-nouă), 15. Alexandru Galdău (Ponorel), 16. Ilarie Gheaja (Blăjeș), 17. Cornel Langa (Veneția-inferioară), 18. Ioan Metianu (Agriș), 19. Ioan Miclea (Ciubanca),

20. Adrian Mican (Șimotelnic), 21. Ioan Moldovan (Lepindea), 22. Adrian Neagoe (Buzd), 23. Arseniu Nedelcu (Șelimbăr), 24. Vasile Nossa (Rachiș), 25. Aurel Oltean (Hașag), 26. Stefan Pau (Cristian), 27. Ieronim Puia (Mercurea), 28. Ioan Pușcariu (Moeciul-inferior), 29. Ioan Pușcariu (Sohodo!), 30. Augustin Pop (Cerghidul-mare), 31. Miron Racoția (Agârbiciu), 32. Ioan Sava (Ludoșul-mare), 33. Mateiu Scorobetu (Mercurea), 34. Ioan Sporea (Feldioara), 35. Stanciu Stroia (Căcova), 36. Ilie Tărchilă (Tărtăria), 37. Adam Tutor (Arpașul sup.) și 38. Emil Vlasiu (Vidra-inferioară).

Sperăm acum, că și celelalte 2 serii de învățători, cari au urmat, vor fi luate în considerare și astfel în curând se va putea comunica rezultatul intervenției și acelor învățători, cari astăzi sunt într-o stare de nerăbdare, plină de emoții. (M.)

Eroi fără nume.

Intr'un raport primit de pe câmpul de războiu și publicat în ziarul «Az Est», cetim următoarele:

«...În dosul unei înălțimi, pe o poiană, se adună soldații bateriei. Arhiducele (Iosif) va distinge pe un *tunar valah*. Sunt câteva zile de atunci. Un tun se afla în primejdie. O pârțică însemnată a lui, răteaza, a fost însă îngropată, pentru că ajungând tunul în mâinile Rușilor, aceștia să nu-l poată folosi. Dar tunul a fost salvat. Lipsia însă partea îngropată. Tunarul acesta (adecă valahul!) într-o noapte s'a tras încet pe foale printru posturile rusești, până la locul, unde îngropase înainte cu câteva zile partea aceea de tun: a scos-o din pământ, și iarăși pe foale, neobservat de Ruși, s'a tras îndărăt, până la ai sei. Arhiducele însuși li va pune pe pept *medalia de argint!* Soldații bateriei stau în linie în fața tunurilor. În frunte *micul Valah, cu fața de zăr* (savószinü). Arhiducele predă distincția cu o vorbire... Tunarul valah ascultă emoționat vorbirea maghiară, din care n'a înțeles nici un cuvânt. Li se explică pe românește, și atunci el răspunde: «*De-aș putea s'o mai fac odată!*»

Așa descrie scena, întâmplată undeva în Carpați, corespondentul dela fața locului al ziarului «Az Est». Nu cumva, pentru a scoate la iveală estraordinara prestațiune a tunarului valah, cu fața de zăr, (ceea ce ar însemna, că e prea tinăr), ci pentru a constata, cât de neobosit e Arhiducele Iosif (comandantul de corp), care e pretutindenea, îmbărbătând, remunerând, împărțind țigărete și decorații, până și tunarului valah cu fața de zăr, și pentru a constata mai ales, cât de frumos vorbește Arhiducele Iosif ungurește; dar prostul de tunar valah nu l'a înțeles, ci a trebuit să-i tâlmăcească cineva cuprinsul vorbirii în românește.

Toate le-am înțeles, și toate le-am primi de bune, așa cum ni le descrie corespondentul ziarului numit, — cu ofensele cuprinse în descrierea sa, — dar un lucru nu-l înțelegem: De ce nu se spune *numele* bravului «tunar valah cu față de zăr», pentru că să-l poată sărbători și alții, cu cuvinte pe cari el le înțelegă și cari iar-

FOIȘOARĂ.

Dare de seamă asupra cărților de religie ale păr. Nicolae Crișmariu.

(Urmare).

Considerații speciale.

I. Istorioare biblice pentru elevii școlărilor elementare.

Autorul face — după Bblie — expunerea faptelor biblice. El istoriseste simplu, cu înseși cuvintele Sf. Scripturii, într-o formă accesibilă copiilor de școală. Mulți autori de asemenea manuale ignorează ori nesocotesc această cerință de competență și se dedau la excolări peste explicații, făcând nu un resumat al Vechiului și Noului Testament în tot ce cuprind ele mai esențial și mai propriu în vederea scopului urmărit de învățământul religios în școlă elementară, ci mai curând, ca să zicem astfel, un comentariu; ei fac operă de exageră și nu de istorie. Ei ca autori iau rolul învățătorului, respective al catihetului. În acest caz manualul poate fi cel mult bun de consultat pentru catihet, pentru a învăța cum să explice o anumită lecție, dar nu e nici de-cum carte didactică pentru elevi. Explicarea pe larg, după treptele formale

7 Chemarea lui Avram, 8. Despărțirea lui Avram de Lot, 9. Avram și Isaac, 10. Izav și Iacob, 11. Împăcarea lui Izav cu Iacob, 12. Vnderea lui Iosif, 13. Iosif în prisoare; 14. Mărirea lui Iosif, 15. Frații lui Iosif în Egipt.

III *Timpul lui Moise*, cu 8 piese:

16. Apăsarea Israelitenilor în Egipt, 17. Nasterea și creșterea lui Moise, 18. Chemarea lui Moise; 19. Ieșirea Israelitenilor din Egipt, 20. Trecerea prin Marea-Roșie; 21. Israelitenii în pustie, 22. Darea legii, 23. Intrarea Israelitenilor în Canaan.

IV. *Timpul judecătorilor*, din care nu se ia nici o lecțiune, cu toate că în legătură cu Elii și fiii săi și Samuil, s'ar putea propune lucruri bune.

V. *Timpul regilor*, care cuprinde 8 piese:

24. David și Goliat, 25. David ca rege, și proroc, 26. David și Avisalou, 27. Regele Solomon, 28. Desbinarea fiilor lui Israel, 29. Procul Ilie, 30. Prorocul Iona, 31. Dreptul lov.

VI *Timpul robiei din Asiria și Babilon*, cu 4 piese:

32. Mutarea Israelitenilor în robie și sfârșitul ei, 33. Tovit, 34. Daniil și soții lui, 35. Cei 7 frați Macavei.

VII. *Timpul după robie*, fără nicio piesă.

Testamentul Nou e împărțit în 3 secțiuni:

I. *Timpul nașterii și prunciei lui Isus*, cu 5 lecțiuni:

1. Nasterea lui Ioan-Botezătorul, 2. Vestirea nașterii lui Isus, 3. Nasterea lui Isus, 4. Întimpinarea Domnului, 5. Magii dela răsărit.

II. *Viața publică a lui Isus*, cu 19 lecțiuni:

6. Botezul lui Isus. a) Minunile lui Isus: 7. Pescuțul cel bogat, 8. Isus la nunta din Cana, 9. Schimbarea lui Isus la față, 10. Vndecarea slăbănogului din Capernaum, 11. Invierea lui Lazar, 12. Tăierea capului Sf. Ioan-Botezătorul.

b) *Învățătura lui Isus*: 13. Pilda desore stăpânului viei, 14. Pilda despre sămăntor, 15. Pilda despre neghina, 16. Pilda despre talanți, 17. Pilda despre Samarineanul cel milostiv, 18. Vameșul și fariseul, 19. Pilda vulii rătăcit, 20. Avutul nemilostiv și săracul Lazar, 21. Învățătura lui Isus de pe munte.

c) *Prorociile lui Isus*: 22. Descoperirea lui Isus despre judecata cea de pe urmă, 23. Intrarea lui Isus în Ierusalim.

III. *Suferințele, moartea, învierea și înălțarea lui Isus*, cu 9 lecțiuni:

încălzi inima? Și nu e acesta primul cas, că se procedează astfel, să rețace numele eroului, ori eroilor români. Se fie oare sistem la mijloc?...

Războiul.

Din știrile venite de pe câmpul de război din Franța aflăm, că trupele aliate au atacat pe Nemți în mai multe locuri, dar au fost respinse pretutindenea și silite să se retragă în pozițiile avute. Francezii au avut pierderi mari. Peste tot în zilele din urmă Germanii au făcut o înaintare de opt kilometri, ceea ce e mult în niște lupte, cari se dau pentru cucerirea câte unei palme de loc.

În Polonia rusască asemenea au fost atacate trupele germane în mai multe locuri, dar au respins și aci toate atacurile dușmanului. Pe la Colno însă au trebuit să se retragă puțin Nemții. Aci era dușmanul în preputere. Focul de artilerie e neîntrerupt pe întreaga linie.

În Carpați se dau lupte mari pentru cucerirea unor înălțimi însemnate. Rușii atacă cu vehemență, dar sunt respinși. Cea mai crâncenă luptă se dă la Staniskau. Trupele noastre sunt pretutindenea în favor față de Ruși. Bombardarea Dardanelor se continuă din când în când.

Rolul societății în educație

de Iosif Stoica, învăț.

Voind a ne da seamă de rostul vieții noastre, involuntar ni se pune întrebarea: „Care este scopul vieții noastre, pentru ce suntem creați?” Răspuns la această întrebare aflăm imediat, dacă vom cerceta procesul vieții oamenilor singuratici, p ocesul vieții diferitelor popoare, natura și sfânta scriptură. Cercetând procesul vieții singuraticilor oameni, ne vom convinge, că în primele zile ale vieții omul ni se înfățișează atât trupește, cât și sufleteste, ca o ființă foarte debilă. În curând însă încep dela sine a se dezvolta facultățile trupesti, apoi și cele sufleteste, năzuindu-se spre oare-care perfecționare.

Tot aceasta o constatăm și la cercetarea procesului vieții diferitelor popoare. La începutul existenței lor le aflăm la gradul cel mai inferior de cultură, încetul cu încetul însă încep a se emancipa și a tinde spre perfecționare. Ne-o dovedesc aceasta descoperirile cele multe, nenumăratele invenții pe teren științific, economic, industrial și comercial.

Privind natura, vedem, că și aici toate au un rost, o chemare și toate arată un progres oare-care.

Ceea-ce privește scopul final al vieții noastre de pe pământ, mai precis determinat îl aflăm în învățătura lui Isus Cristos: „Fiți desăvârșiți precum și tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este”; iar pentru realizarea acestui scop ne îndrumă astfel: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima”, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, iar pe aproapele, ca înșuți pe tine”.

24. Vinderea lui Isus, 25. Cina cea de taină, 26. Isus în grădina Gethsimani, 27. Isus înaintea arhierilor, 28. Isus înaintea lui Pilat, 29. Răstignirea lui Isus, 30. Înormântarea lui Isus, 31. Învierea lui Isus, 32. Arătarea lui Isus după înviere, 33. Înălțarea lui Isus la cer.

Manualul cuprinde încă și rugăciune de dimineață, rugăciune de seara, rugăciune înainte de masă, rugăciune după masă.

Asămănând planul acesta cu noul plan de învățământ, reiese, că manualul Păr. N. Crișmaru posedă un plus de material atât pentru Vechiul cât și pentru Noul Testament, față cu pretenșiunile aceleia, cu excepția unor piese, Isus alungă pe precupeți din templu, Banul de dare și Pogorârea Duhului-Sfânt, cari lipsesc, în schimb sunt în locul lor alte piese, de aceeași valoare.

Pogorârea Duhului-Sfânt autorul o ia ca lecțiune primă din „Istoriile bisericești” și are dreptate, căci în ziua de Rosalii ar. 33 al erei creștine, cu ocaziunea pogorârii Duhului Sf. s'a întemeiat cea dintâi parohie creștină pe pământ, în tîia bisericii creștine, de aceea e mai bine luată în istoria bisericească, decât în istoria biblică. — Despre ilustrațiile volumului acestuia am arătat, ceea-ce credem, în partea primă a acestei recenziuni,

(Va urma.)

Din cele pr-morse iese la iveală, că destinația omului pe pământ trebuie să constea din continuă perfecționare.

Omul însă nu ni se înfățișează numai ca individ separat; el este totodată și membru al societății. Societatea atunci este mare și tare, când are membri harnici și folositori. Prin urmare, dacă societatea pretinde, să aibă membri folositori, cu drept cuvânt și indivizii pot pretinde, ca societatea să le pună la dispoziție mijloacele necesare pentru dezvoltarea lor.

Pentru-ca omul să poată corespunde chemării sale, este înzestrat de creator cu facultăți trupesti și sufleteste. Lăsat omul, respective copilul de sine, aceste facultăți nu se vor dezvolta în măsura dorită; de aceea e de lipsă ca persoane mature să exercite influința asupra copiilor, după un plan bine întocmit, cu alt cuvânt, copiii trebuie crescute, educați.

Educația a format obiectul de studiu al multor capete luminate. Aceste capete luminate au determinat scopul educației astfel: Educația trebuie să deștepte interesul pentru tot ce e frumos, adevărat și bun, punându-se astfel bază la formarea caracterului religios-moral al copiilor, respective al fiitorilor oameni, spre folosul propriu și spre binele societății.

Să vedem, cari sunt factorii educației? Factorii educației sunt familia, școala și societatea. Până la etatea de 6 ani copilul primește educația în familie, la 6 ani intră în școală; educația lui însă se continuă mai departe și de către familie. Pentru-ca să se poată ajunge scopul educației, este de lipsă, ca între familie și școală să domineze cea mai perfectă armonie. Armonia această însă din nefericire nu o prea aflăm. Pentru-ce? Pentru-ca oamenii noștri, indecșebit țărani, nu sunt în clar cu rostul școlii. Țarul nostru din experiență directă nu cunoaște, decât un singur fel de muncă, și anume, munca fizică, munca bratelor. El nu cunoaște munca intelectuală. După părerea lui, cel mult ai bătaie de cap până înveți cartea, iar după aceea nu mai ai nici o bătaie de cap. Și dacă vede, că cineva nu muncește la câmp, fiind că a învățat carte, asta însă după părerea lui că a scăpat de muncă. Așa-dar școala te scapă de muncă, cartea suprimă munca.

Nici intelectualii noștri nu sunt totdeauna în curat cu rostul școlii. În privința aceasta intelectualii, cu puține excepții, nu stau mult mai sus decât țărani. Când îi trimite copiii la școală, în primul loc nu au în vedere foloasele cunoștințelor, nu foloasele științei, ci urmăresc pur și simplu câștigarea unei diplome, care va fi împreună cu leafa.

Țăranul, punând preț mai mare pe munca fizică, nu-și trimite copilul la școală de bună voie, trebuie deci să se aplice contra lui vigoarea legii. Ce se întâmplă? Din omul, care până acum avea numai antipatie față de școală și carte, devine dușman nelpăcat al aceluia. Câte epitete ordinare nu aude copilul dela tatăl său la adresa școlii și a învățătorului în cazuri de acestea! Pană când părinții exprimă înaintea copiilor vorbă neucivicioasă, până când părinții tolerează, ca copiii lor să asiste la fapte și scene necompatibile cu sufletul lor, până când părinții lasă copiii să ia parte la astfel de obiceiuri, pe cari școala mereu le combate: până atunci nu ne putem aștepta la realizarea deplină a scopului educației. Pedagogul Iuvenal zice: „Maxima debetur puero reverentia”, ceea-ce însă înseamnă, că reverința cea mai mare se cuvine copilului; iar apostolul Pavel zice în o epistolă a sa către Corinteni: „De ati avea zece mii de dascăli întru Cristos, eară nu mulți părinți”.

(Va urma.)

NOUȚĂȚI.

Administrație austro-ungară în Polonia rusească. Afise lipite pe pereți în orașul Pietrecov anunță în limba polonă, rusească și germană, că cercurile Pietrecov, Laski, Novoradoms și Censochau trec în administrație austro-ungară. Publicațiunea este semnată de comanduirea armatei, care declară, că toate legile, regulile și obiceiurile legale de până acum rămân în vigoare și mai încolo; iar cu privire la starea de război, se dispune ca bucatela, cartofii, ovășul, fanul, paieile și în general orice fel de alimente și nutreturi să nu se mai expoarte. Funcționarii numitelor cercuri vor avea să usoraze sarcinile populațiunii civile, și să o trateze cu dreptate și bunăvoință.

Mulțumită adusă guvernului român. Conte Meran, guvernatorului Bucovinei, a adresat prim-ministrului României, domnului Ionel Brătianu, o telegramă în care îi mulțumește călduros pentru primirea umană făcută locuitorilor din Bucovina, cari în urma invaziei rusești s'au refugiat în România.

Nou comandant de corp. Maiestatea Sa Monarhul a numit pe arhiducele Iosif comandant al corpului al șaptelea de armată (Timșoara).

Avansare. Aflăm, că sublocotenentul în rezervă, dl Dr. Sextil Pușcariu, profesor universitar în Cernăuți, este avansat la rangul de locotenent la artilerie.

Prețul făinei de cucuruz, pentru întreg comitatul Sibiuului, a fost stabilit din partea comisiunii încredințate cu stabilirea prețurilor maxime pentru toate alimentele, în patruzeci de coroane miza metrică, deci în patruzeci de flieri kilogramul. Mai scump nu se poate vinde. Acest preț maximal e valabil cu începere din 3 Martie n. c.

Distincție. Domnului Oct. C. Tășăuanu, secretarul „Asociațiunii” și Dr. Gheorghe Măcelariu, avocat, ambii sublocotenenti în rezervă, li s'a exprimat prealalta recunoștință (signum laudis) pentru vitejăscă purtare în fața dușmanului.

În contra uzurarilor. Ministrul r. u. de agricultură a trimis vicecomiților o circulară, unde arată, că greutățile economice produse de război au dat dese ocazii unor indivizi lipsiți de conștiință, să însușească neînțeleșii în micii agricultori, îndemnându-i să-și vândă în grabă produsele pământului și vitele cu prețuri ridicole, — evident cu intențiunea, ca mai târziu acești indivizi să le poată vinde ei mai departe, frește cu alte prețuri. Aceleași speculațiuni se fac în unele locuri și cu pământurile cumpărate dela familiile sătenilor rămase pe urma soldaților căzuți în război. Vicecomiții, pe temeiul ordinului ministerial, au atras atențiunea pretorilor și notarilor asupra menționatelor împrejurări.

În amintirea regelui Carol. Banca Națională a României, înființată sub domnia marelui rege Carol I. a crezut că este o datorie de recunoștință să creeze o instituție cu numele Regele Carol I., al cărei scop să fie întărirea și progresul neamului românesc. În acest scop Banca Națională a înscris între cheltuielile anului 1914 suma de o jumătate de milion pentru o astfel de instituție. Acest important act din cursul anului trecut 1914, a fost de curând relevat în ședința consiliului de administrație a Băncii Naționale, întrunite pentru a face darea de seamă asupra gestiunii sale financiare.

Mașină tipografică nouă. Din Triest se scrie, că tipograful Giacomelli de acolo a construit o mașină tipografică de culcs, cu ajutorul căreia se pot culege nu numai șire orizontale, ci și verticale.

Urmarea conflictului japonezo chinez. În Newyork domnește părerea, că dacă ar izbucni război între Japonia și China, s'ar pune sfârșit războiului european, de oarece Rusia și Anglia n'ar putea în aceeași vreme să poarte război în Europa și să-și apere și interesele în China. După convingerea americanilor, este timpul suprem de a se pune stavila dorințelor de cucerire ale Japoniei provocatoare.

Voce suedeză despre pace. Un diplomat suedez s'a rostit unui corresponsent berlinez în următorul mod: Pentru Suedia este noroc, dacă rămâne neutră. Atât guvernul, cât și partidele politice s'au pronunțat în contra războiului. Este prematur a vorbi despre pace. Puterea patimilor, ce stăpânește popoarele, încă nu s'a descărcat întregă. Dar mai curând sau mai târziu totuși se va încheia pacea; iar locul cel mai potrivit în acest scop este capitala țării noastre, Sto kholm.

Rămăși fără lucru. Un deputat din camera franceză scrie într-o revistă, că numărul bărbaților și femeilor, cari în urma războiului au rămas fără lucru, a crescut imens. În Decembrie au primit ajutoare dela comună sau dela stat un pătrar de milion din locuitorii rămași fără de lucru ai Parisului. În părțile nordice ale Franței sunt cam un milion de oameni ajunși la aceeași soarte.

Regimente de sufragete. Mai multe grupe de sufragete au perecurs zilele acestea străzile Londrei, adunându-se în Hyde-pare, unde au să-și facă deprinderile militare. Trupele de femei dela Hyde-pare se compun din elemente foarte variate. Frunțașele și fragetelor lipsesc, iar societatea bună abea e reprezentată prin două sau trei dame. Sunt însă multe actrite și coriste, precum și femei ai căror bărbați se găsesc pe teatrul războiului sau au căzut în luptele de până acum. Răzruții de genul feminin sunt de alt fel ascultători și supuși, și nu mai fac pomenire de „vot pentru femei”. Instrucțiunea soldățească li se împărtășește de către bărbați.

Treburi rusești. Z'are rusești scriu, că din Chiev și din guvernamentul Chievului sunt expulsați cinci mii de familii germane și austro-ungare. Între cei expulsați se găsesc și femei ruse măritate după nemți, asemenea și nemți născuți în Rusia din familii emigrate. — O așul Friedrichstadt din Curlanda se numește de aici încolo Novograd. — În L'bau au fost pedepsiți mai mulți cetățeni cu o amendă de trei mii de ruble, din mo'iv că au vorbit pe stradă nemțește.

Publicațiune. Mag'istratul orașului Sibiu anunță, că asentarea glogașilor născuți în 1896, 1895 și 1891 din cercul Sibiu-oraș se va ținea în 18, 19 și 20 Martie a. c. în sala mare de ședințe a mag'istratului, strada Măcelarilor nr. 2. Tot odată are să se țină și asentarea glogașilor născuți în anul din anii 1894—1892, 1890—1878, cari până acum din ori ce cauză n'au fost găsiți destoinici de arme. Asentările se încep la orele 7 și jumătate înainte de amiază. Cei ce nu se prezintă vor fi pedepsiți.

Prisonieri de război întrebuințați la lucrarea viilor. Având în vedere scumpetea bratelor muncitoare, consiliul comunal din Seghedin a hotărât să ceară dela ministrul de agricultură să i se pună cinci sute de prizonieri de război, cari să fie puși la lucrările de primăvară ale viilor.

De imitat. Autoritățile administrative ale Budapestei au stabilit maximul creditului, ce se poate acorda unei persoane pentru băuturi alcoolice, cumpărare sau consumate în restaurante și cărciume din capitală. Acest credit este, pe anul curent 1915, de patru coroane. Cine acordă un credit mai mare decât suma de 4 coroane, se pedepsește cu amendă de 100 coroane la folosul fondului săracilor.

Rastrângerea petrecerilor. În timpul din urmă capitala Germaniei și-a petrecut ceva mai mult, decât s'ar cădea în vremuri serioase. Însă nu tocmai din vină proprie. Berlinul este plin de actorii provinciei, cari din cauza războiului și-au pierdut pâinea. De aceea artiștii și artiștele, prigoaniți de noroc, au organizat de obicei în fiecare zi după ameză reprezentațiuni în cafenele și restaurante, dar nu totdeauna în interesul binelui comun. Publicul s'a folosit de ocazie și a cercetat în mare număr spectacolele de după ameză, cheltuiindu-și banii și timpul. Autoritățile militare au intervenit și repede au sistat toate reprezentațiile de după ameză. Acum lumea își caută distracțiunea seara și noaptea, până cel mult la ora unu'. Atunci se închid toate localurile, fără excepție.

Dela spitalul militar. A murit infanteristul Mihail Kudlăs, din Bereckfalu, comitatul Trencin, în etate de 22 ani. A fost înormântat ieri Joi, 4 Martie n. la orele 3 d. a. după ritul romano-catolic din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc. A murit glogașul George Văidăian, dela regimentul de honvezi numărul 23, din comitatul Alba-inferioară, în etate de 27 ani și va fi înormântat Vineri în 5 Martie, la orele 2 d. a. după ritul greco-catolic, din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc. A murit infanteristul Anton Cernatovitch, dela regimentul de infanterie numărul 77, originar din Galizia și va fi înormântat după ritul romano-catolic, astăzi, Vineri, în 5 Martie n. la orele 3. d. a. din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc. A murit glogașul Petru Elkes, dela regimentul de honvezi numărul 22, născut în comitatul Ciuc, în etate de 40 ani, și va fi înormântat mâine Sâmbătă, în 6 Martie n. la orele 3 d. a. după ritul romano-catolic, din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc.

Bioscopul Apollo din Gesellsch fshaus va reprezenta numai Vineri în 5 Martie n. 1915 următorul program: Scarabeus de aur, dramă aventuroasă din „Dschungel”-ul indic în 3 acte. Afară de aceasta încă un program splendid ca întregire.

Teatru.

Sâmbătă, în 6 Martie: Sturm-Tâyll, comedie în 3 acte, de Fritz Grünbaum și Wilhelm Sterk

Cărți și reviste.

Literatura populară. Au apărut: 164 Strigături și Uituri, culese dela frumoasele jocuri populare din ținutul Zarandului, de Cornel Tiberiu Russu, Brașov, editura Librăriei Ioan I. Ciurcu, 1915. — O broșură de 42 pagini. Prețul 24 flieri. Se vinde și la Librăria Arhidiacezană în Sibiu.

Nr. 114/1915 protopresb. (17) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea parohiei de clasa a III-a Laslea mare, se publică conform Venerabilului Ordin Consistorial din 20 Ianuarie a. c. Nr. 370 Bis. concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile concursuale să se trimită în termenul deschis subsemnatului Oficiu protopresbiteral instruite conform normelor în vigoare, iar candidații să se prezinte cu prealabila încuviințare a Oficiului protopresbiteral în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserică pentru a cuvânta, cânta, eventual a celebra, și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 15/28 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial concertent.

Dimitrie Moldovan
protopresbiter.

Nr. 52/1915. (18) 1-3

Concurs.

Pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a Laz (Sebesláz), lângă neputinciosul paroh Ioan Mihai, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt jumătate din venitele proești, fasonate în tabela B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 16 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului, în conțelegere cu comitetul parohial concertent.

Sergiu Medean
protopresbiter.

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după trucidarea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Meșianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία“. Atena. 1888.

În aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața“ revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revanzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu:**

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil

Prăvălia se discompune total.

Desfacere totală concesionată.

De argint veritabil inele și cercei dela cor. —40 în sus
" " " broșe și acățătoare (juju) " " —40 "
" " " ceasuri . . . " " 4— "
" " " brățare și nasturi . . . " " —50 "
Bastoane de preumblare și de călărit de argint sau montate cu argint " " 3— "
De argint veritabil lanțuri de ceas " " 1-30 "
" " " tabachere . . . " " 8— "
" " " tacâmuri obiecte de lux, decorație de masă de tot felul cât se poate de ieftin după greutate.
" " " Aur verit. 14 carat. inele, cercei " " 3— "
" " " lanțuri de ceas " " 14— "
" " " ceasuri de dame . . . " " 15— "
" " " brățare . . . " " 12— "
" " " acățătoare (juju) . . . " " 4— "

Toți artieli în aur veritabil de 14 carate, cu veritabile briliante, diamante, pietri scumpe, după greutate, cât se poate de ieftin.

Cele mai fine corfe de argint de China . dela cor. 180 în sus
" " " vase de flori " " 180 "
" " " decorații de " " 5— "
" " " lucruri de lux, decorații de masă și pereți, tacâmuri Bendorfer și Cristofle, în alegere mare și cât se poate de ieftin.

Fiecare obiect de aur și argint e probat și examinat oficios, și provăzut cu insignia oficioasă. Afară de acia se garantează și în scris pentru veritabilitate.

Mai departe recomand ceasuri de buzunar de nickel, oțel, golding, argint nou . . . " " 2-50 "
Ceasuri de perete . . . " " 3— "

Numai cu bani gata!

Rog pentru sprijinul Oaoratului public, cu stimă:

IULIU ERÓS,

prăvălie de oroloage, juvaerice, aurării, argintării și argint de China,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

(2) 16-24

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Călindarul arhidiecezan

pe anul 1915

cu Șematismul autentic al bisericii ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil, plus porto poștal 20 fil.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orisicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Invierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Invierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezător

- II.**
Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruce
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie
- III.**
Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

- IV.**
Arhanghelul Mihail
" Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
" Simeon
" Andreiu
Evangelistul Ioan
" Luca
" Marcu
" Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—	cor. foarte fine.
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—	„ fine.
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichia și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orisicare fel de materii și de orisicare culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile